

L'oració simple

Oració simple	Hi ha una sola estructura Subjecte-Predicat. Té un sol verb .
---------------	--

Exemples d' **oracions simples**:

- Ex: L'arc de Sant Martí té set colors.
 El Raval és un barri de Barcelona.
 Joan viu a Saragossa.
 Sandra há tornat de Turquia.

1

El subjecte

El Subjecte és la paraula o sintagma que concorda amb el verb, és a dir, que duu el mateix nombre i persona que aquest.

- Ex: El meu amic pren dues pomes com a desdejuni.
 Elles sabien la lliçó.

És fàcil de reconèixer: si passem el verb del singular al plural o viceversa, allò que canviarem necessàriament perquè la frase tinga sentit és el Subjecte.

- Prenen. Subjecte "Els meus amics"
 Sabia. Subjecte "Ella"

ESTRUCTURA DEL SUBJECTE

1.

nucli	
nom	cotxe, llibre, amic
paraula substantivada	El meu vell (adj), fumar (inf) és dolent
pronoms personals fort o d'altres tipus	tu, ell, vosté, nosaltres...

2.

determinants	nucli--> nom
el, un el meu aquest algun (...)	llibre

3.

nucli--> nom	complements	
exposició	sense interès	S.Prepos
xic	simpàtic	adjectiu qualificatiu

príncep	Felip	nom en aposició
paisatge	que es veu des d'ací	oració complement

El Subjecte omés

Que en la frase no figure el Subjecte no significa que no existisca.

Ex: (ell,ella) Arribàa prompte.(subjecte, 3^apsing)

(vosaltres) Arribareu prompte. (subjecte, 2ª ppl)

Podem localitzar-lo recurrent al context.

Ex:Sara isqué a donar un passeig.Pel camí (**ella**) es trobà sos pares.

No fiques res en aquest calaix.(**el calaix**) S'ha trencat.

El Subjecte inexistent. Oracions impersonals.

Certes oracions simples no tenen subjecte

a)Els verbs referits a fenòmens meteorològics: **Plou** molt.**Ha nevat**.

Ahir **va fer** molt de fred.

b)Certes frases com: **És** tard.**És** de dia. **Feia** dies ja.

c) El verb "haver-hi" amb el valor d' "existir", "trobar-se" o "produir-se":

hi havia nius d'oronetes.

CD

hi ha persones riques.

CD

Enguany no **hi haurà** accidents de trànsit

CD

d) Amb el pronom feble "es" amb valor impersonal.

Es cridà els alumnes;**es** viu bé ací;**s'**està content en aquests casos.

2

El predicat

El Predicat és el que es diu del Subjecte.

Ex: Josep Antoni té una empresa de transports.

Elena és una bona doctora.

En els verbs SER/ESTAR/SEMBLAR/PARÉIXER el verb pràcticament manca de significat, simplement serveix per unir el subjecte amb el seu atribut, és a dir, el que es diu d'ell. La presència de l'atribut és obligatòria, ja que aporta el significat que no trobem en el verb. Els verbs es diuen **atributius**. I el Predicat es diu Predicat Nominal.

Ex: Núria és la meua veïna.

Albert està entusiasmat
 Andreu pareix bona persona.
 Pere és andalús.

El verb és **predicatiu**, si té significació plena. El Predicat es diu, en aquest cas, **Predicat Verbal**. El verb, en aquest cas, pot dur tota mena de complements, tret de l'Atribut: CP, CD, CI, CC, CrV...

Subjecte	Predicat Verbal				
El professor	V	CP	CRV	CI	CClloc
	parlarà	encantat	de l'examen	als alumnes	en l'aula magna

Ex: Joan somrigué.
 Virgínia canta.
 Teresa somnia.
 Lluís comprà el pa en el forn.
 Carme sopà a casa de la seua amiga.
 Marisa aprova amb facilitat.

3

El predicat nominal: l'atribut

PODEN FER D'ATRIBUT:

1.

Adjectiu o SAdj	Ausiàs Marc era valencià El riu Millars no és cabalós Mercé estarà molt emocionada en l'homenatge Amb eixes sabates sembles més alta
-----------------	---

2

Nom o SN	Lluïsa sembla doctora Josep Maria arribarà a ser infermer el Penyagolosa és el cim més alt de les comarques de Castelló
----------	--

3.

Un SPrep	Ausiàs March era de València
Un Infinitiu	Voler és poder

Un adverbi de mode	Mon pare ja està bé .
Un gerundi	La roba està encara regalimant
Una oració	Jo sóc el que estigué ahir en el cinema

Els atributs són substituïbles pel pronom **HO**.

Si va DAVANT del verb	Si va DARRERE del verb
HO	-HO

EXERCICI

Substitueix aquests atributs pel pronom HO

- (1) Jordi estava cansat.
- (1) Aquells arbres semblaven alts.
- (1) La victòria pareixia impossible.
- (1) El teu cosí és advocat.
- (1) Jo era feliç en la meua infància.
- (3) Els danys de la casa van semblar irreparables.
- (3) Havíem d'estar tranquils.
- (2) Sigues amable amb els clients.
- (1) Pep és de Saragossa.

A vegades, els verbs copulatius van sense atribut i poden dur CCT o CCL

La visita serà a migdia (CCT)

La festa és en el jardí (CCL)

Això és perquè han recuperat certa significació (se celebrarà).

4

El predicat verbal: el CD

Respon a la pregunta **QUÈ?** formulada al verb.

En el cas dels CD de persona, farem la pregunta **A QUI?**

1. EL CD DE COSA

		EL COMPLEMENT DIRECTE			
1p		em	m'	-me	'm
1pp		ens		-nos	'ns
2p		et	t'	-te	't
2pp		us		-vos	
3p		el, la	l'	-lo, -la	'l, -la
3pp		els, les		-los -les	'ls, -les
	expressió quantitativa	en	n'	-ne	'n

açò, això, allò o frase	ho	-ho
--------------------------------	-----------	------------

Substitueix el CD de cosa subratllat per un pronom feble

- (1) Antoni portarà el cotxe a la festa.
- (1) Ella comprarà aquella casa.
- (1) El teu amic ha llegit el teu llibre.
- (1) Jo acabaré prompte aquella faena.
- (3) L'escultor va regalar el monument.
- (3) La falla ha de repartir aquells premis.
- (1) Ell regalarà la màquina de cosir.
- (2) Compra el tiquet per al dinar.
- (2) Compra l'entrada abans que s'acaben.
- (2) Compreu els discos als vostres cosins.
- (1) El forner ha fet aqueixos pastissos.
- (3) La teua amiga vol repartir les camisetes entre els seus amics.
- (1) El forner cou les rosquilletes.
- (3) Va comprar els regals en els grans magatzems.
- (1) L'empleat de l'hotel puja les maletes a l'habitació.
- (1) Vosaltres sempre regaleu els jerseyis vells.
- (2) Tu, demana les invitacions a la gent.
- (1) Ell no conta bé el conte.
- (2) Ella pensa regalar la cafetera a un amic.
- (2) Compra aquella camisa perquè és molt bonica.
- (1) Sap de memòria la cançó.

Si el Complement és de 3ª persona però consisteix en un substantiu que no porta cap determinant davant o bé porta un quantitatiu o indefinit, el substituïrem pel pronom EN. És el CD amb valor quantitatiu.

Substitueix el CD de cosa subratllat per un pronom feble

- (1) Ella no conta bé contes.
- (3) Pep va fer tretze anys ahir.
- (1) Els Reis d'Orient han portat a casa molts regals.
- (2) Porteu diners a casa i tindreu l'agraïment dels pares.
- (2) Regala llibres i veuràs com algú els aprofita.
- (2) Compra camises perquè ara estan més barates que mai.
- (3) Vol preparar xocolatades per als xiquets de la falla.
- (1) Té alguns anys més dels que aparenta.
- (1) Havia preparat massa xocolate i (2) va sobrar molt xocolate.

Si la resposta a la pregunta **QUÈ** és un "açò", "això", "allò", "tot", una

frase(amb verb propi) o s'ha de deduir de manera inconcreta de les frases anteriors(infinitiu), el CD de cosa se substitueix pel pronom **HO**.

Substitueix el CD de cosa subratllat per un pronom feble

- (1)Recordaré sempre això
- (2) Pregunteu si demà estarà obert.
- (1)Ja ha preparat tot
- (1)Publiquen allò en la revista.
- (3) Ma mare m'ha dit que estude i jo pense fer.(estudiar)
- (1) Ell no ven açò.
- (3) Jo sempre he volgut volar en globus, però el meu amic ha aconseguit fer realitat(volar en globus).
- (1) Sabeu quan obrin les portes del cine? Si sabeu,(1) digueu(2).

2.EL CD DE PERSONA

En valencià normatiu, contràriament al castellà, el CD de persona, no porta la preposició A.

Substitueix el CD de persona subratllat per un pronom feble

- (1) Ell porta la seua mare al poble.
- (1) Nosaltres hem invitat el teu veí a l'excursió.
- (1) Salutarem Ernest de part teua.
- (2) Mireu l'home de la gavardina.
- (3) Ha de consultar el gerent de l'empresa.
- (1) Ha venut el gosset
- (1) Ella ha portat a casa la seua veïna Lluïsa.

Els pronoms personals forts de CD es poden substituir per pronoms febles.Fes-ho

- (1).No invita ja a les festes (mi)
- (1).Ella acompanya a classe des de fa setmanes.(mi).
- (2).Agafeu entre els dos (mi).
- (3).Va irritar amb les seues paraules.(mi)
- (1).Lluís espera en la plaça.(mi).
- (1).La meua amiga cuida molt bé.(mi).
- (2).Pessiga amb totes les teues forces.(mi)
- (2).Felicitat pel premi.(nosaltres)
- (2).Espereu a l'eixida del cine.(nosaltres)
- (3).Ell va insultar greument.(nosaltres)
- (1).Estudiar ací il.lusiona (nosaltres).
- (1).El teu germà molesta (nosaltres).
- (2).Saludeu (nosaltres).
- (1).El policia escorcollà. (vosaltres)
- (2).Alça de seguida(tu)

- (1).El professor suspendrà (tu).
- (1).Els teus pares han enviat de viatge (tu)
- (3).El profe pretén suspendre(tu)
- (3).En aquest joc tu has d'amagar (tu)
- (2).Afanyeu (vosaltres)
- (1).Júlia m'ha dit que espera a la Plaça Major(vosaltres)
- (2).Passeu i acomodeu (vosaltres)

Si no saps si un complement de persona és CD, pots recórrer a la transformació de l'oració activa en passiva. Si el complement és Subjecte Pacient, és que és el CD de l'oració activa.

1r exemple:

activa	Josep saluda <u>Antoni</u>
passiva	<p><u>Antoni</u> és saludat <u>per Josep</u></p> <p>subjecte complement pacient agent</p> <p>En conseqüència, Antoni serà CD en l'oració en activa Josep saluda <u>Antoni</u> CD</p>

2n exemple

activa	Saludarem <u>Ernest</u> de part teua.
passiva	<p><u>Ernest</u> serà saludat <u>per nosaltres</u></p> <p>subjecte complement pacient agent</p> <p>En conseqüència, Ernest serà CD en l'oració en activa Saludarem <u>Ernest</u> de part teua. CD</p>

3n exemple

activa	Mireu <u>l'home de la gavardina</u>
passiva	<p><u>L'home de la gavardina</u> és mirat <u>per vosaltres</u></p> <p>subjecte pacient complement agent</p> <p>En conseqüència, "l'home de la gavardina" serà CD en l'oració en activa Mireu <u>l'home de la gavardina</u></p>

CD

4t exemple

activa

El professor aprova en setembre els seus alumnes

passiva

Els seus alumnes són aprovats pel professor en setembre
subjecte pacient complement agent

En conseqüència, "els seus alumnes" serà CD en l'oració en activa

El professor aprova en setembre els seus alumnes
CD

5

El predicat verbal: el CI

En valencià normatiu, com passa en castellà, el CI porta sempre la preposició A. En la tercera persona, no es fa la distinció de gènere (masculí/femení) com en el CD.

EL COMPLEMENT INDIRECTE			
1p	em	m'	-me 'm
1pp	ens		-nos 'ns
2p	et	t'	-te 't
2pp	us		-vos
3p	li		-li
3pp	els		-los 'ls

Subratlla el CI i substitueix-lo per un pronom feble:

- (3) Van enviar un llibre a mi.
- (1) Demà enviaran a tu el paquet.
- (3) Ara no puc explicar el problema a tu.
- (1) Ells amaguen a mi la veritat.
- (2) Dóna la mà a mi, per favor!
- (1) ¿Comprareu a nosaltres el pis?
- (3) Vull regalar a vosaltres el disc.
- (2) Escriviu a vosaltres les felicitacions.
- (3) Van enviar un llibre a ella.
- (1) Demà enviaran a ell el paquet.
- (3) Ara no puc explicar el problema a ells.

n'he comprat, de pa.

Quan repetim el Cd substituït per EN, li posarem DE.

en tinc moltes, *de notícies.*

en tinc, *de por.*

en bec contínuament, *d'aigua*

6

El predicat verbal: el Complement Predicatiu

Si fem la pregunta **Com?** la fem a verbs distints dels atributius (ser, estar, semblar, paréixer) i la resposta és un adjectiu qualificatiu es tractarà d'un Predicatiu i el *substituïrem pel pronom HI*.

Si el verb és "nomenar", el substantiu (càrrec) resultat de fer la pregunta **què?** és també Predicatiu i *substituïble per HI*.

(1) El president nomenà ministra Anna. El president la hi nomenà.
CD P

(3) Van nomenar Josep delegat de grup. L'hi van nomenar.

(2) Nomeneu tutor el seu germà major. Nomeneu-lo-hi.

A més a més dels adjectius i dels noms (1 i 2), també poden fer de CP, un SPrep (3), un adverbi de mode (4) o un gerundi (5)

1	2	3
Adjectiu o SAdj	N o SN	SPrep
Júlia isqué satisfeta de la reunió de treball; arribà cansat del treball; David i Carme tornaren contents de les vacances;	Han designat gerent el meu fill; l'han elegit capità de l'equip .	Antoni treballa com a dependent en uns grans magatzems; Ana i Iolanda juguen de bases en l'equip de bàsquet de l'institut
4 Adverbi o Sadv de mode	5 Un gerundi	
He trobat molt bé Maria; ens entregaren el pis així .	Joan venia somrient ; el xiquet entrà plorant en la consulta del dentista.	

Si va DAVANT del verb	Si va DARRERE del verb
HI	-HI

ES+HI= S'HI

- (3) Els alumnes van tornar cansats.
- (1) Els pardalets cantaven alegres.
- (1) La xiqueta duia les mans netes.
- (1) Els aficionats reberen l'equip emocionat.
- (3) El dia es va tornar gris.
- (1) El teu amic es fa ric prompte.
- (1) Ella es quedà sorda de menuda.

7

El predicat verbal: el Complement de règim verbal (CRV)

Si un Complement ha de portar preposició perquè el verb l'exigeix i sense ella el sentit de la frase estaria incomplet, rep el nom de Complement de Règim Verbal(CRV). Si la preposició exigida és **DE** el CRV el podem substituir per **EN**. Però si no és **De**, sinó qualsevol altra preposició, se substituirà per **HI**.

Depenent del verb, la pregunta que farem serà **DE QUÈ? EN QUÈ? A QUÈ?** ,etc, o, si el complement és de persona **DE QUI? EN QUI?, A QUI?**, etc.

Si va DAVANT del verb		Si va DARRERE del verb	
començat en conso- nant	començat por vocal o H	acabat en consonant o diftong	acabat en vocal
EN	N'	-NE	'N

- (1) Ell parla sovint de matemàtiques.
- (1) La teua cosina ha dubtat de la seua innocència.
- (3) Vosaltres heu de parlar de la qüestió urgentment.
- (2) Recorda a tu mateix de saludar-lo.
- (1) Ell presumeix de ser un gran músic.
- (3) Ell es va avergonyir de les seues paraules.

Si va DAVANT del verb	Si va DARRERE del verb
HI	-HI

- (1)Jo accediré a les seues peticions.
- (1)Tu confies en els teus amics.
- (1)Ell compta amb tu per a la festa.

En realitat, els CRV són semànticament CD, però construïts sempre amb la preposició regida pel verb. Alguns verbs poden dur CD i CRV alhora:

Exemple: He informat el president de la situació.

V CDp CRV

Verbs amb règim substituïbles per EN	Verbs amb règim substituïbles per HI
Mancar de, disposar de, abusar de, discrepar de, parlar de, avergonyir-se de, recordar-se de, oblidar-se de, omplir-se de, penedir-se, presumir de, dubtar de...	Consistir en, confiar en, prorrompre en, comptar amb, accedir a, limitar-se a, insistir en, creure en, negar-se a, atrevir-se a, dedicar-se a, exposar-se a...

Completa la frase amb la preposició apropiada. Després, substitueix-la per un pronom:

- (1) No et queixes ____ la teua sort.
- (1) Comptem el divendres ____ vosaltres.
- (3) No es pot confiar ____ ella.
- (3) Ja s'està burlant altra vegada ____ aquell company seu.
- (1) Paula intercedí ____ la seua cosina.
- (1) Manel aspirava ____ aquell treball.
- (1) La pel·lícula tracta ____ la segona guerra mundial.
- (1) Aquest estiu em dedicaré ____ descansar.
- (1) ¿T'has adonat ____ la pluja que cau?
- (3) Sempre està pensant ____ els seus amics.
- (1) L'èxit dependrà ____ l'esforç teu.
- (1) Ja no em recorde ____ la seua cara.
- (1) M'he oblidat ____ portar l'impermeable.
- (1) Es nega ____ dir qui li fa xantatge.
- (1) Jo discrepe obertament ____ vosaltres.
- (1) Ella creu ____ Déu.
- (1) Amb la seua conducta s'exposava ____ l'expulsió.
- (1) L'homenatge que li faran consistirà ____ un sopar de gala.
- (1) Presumeix ____ ser el millor de la classe.
- (1) La teua argumentació manca ____ consistència.
- (1) M'atreviré ____ dir-li el que pense d'ella.
- (1) ¿No dubtaràs ____ la meua paraula?
- (1) Davant de públic s'ompli la boca ____ elogis.
- (1) Un bon cristià es repenedeix ____ les seues faltes.
- (1) Aquell xiquet s'entreté ____ qualsevol cosa.
- (1) El poble s'oposava ____ la dominació del dictador.
- (1) No et preocupes tant ____ la teua salut.
- (1) Seguirem ____ l'ajuda humanitària.
- (1) Sempre et queixes ____ la teua paga setmanal.
- (1) Els xiquets depenen ____ seus pares.
- (1) Elena confia ____ la seua amiga.
- (1) Comptem plenament ____ la teua participació.

8

El predicat verbal: el Complement circumstancial (CC)

És la funció sintàctica amb la qual expressem en quin context (lloc, temps, mode, etc) es desenrotlla l'acció verbal. Com que es tracta d'una funció molt àmplia, no és sempre senzill descobrir de quin tipus de complement circumstancial es tracta. En casos semblants, n'hi haurà prou de posar CC. Tots els complements circumstancials es poden substituir pel pronom HI, excepte els de temps i de quantitat, que no admeten substitució.

Pregunta	Tipus de CC	Exemples:	Pronom
¿ON?	CCL lloc	Jordi estudia <u>en la biblioteca</u> . El cantant actuà <u>en un teatre</u> . Consultí el telèfon <u>en la meua agenda</u> .	hi
¿QUAN?	CCT temps	<u>Ahir</u> ploqué. El teu oncle arribarà <u>dins de mitja hora</u> . Eixirem <u>a l'alba</u> .	-----
¿COM?	CCM mode	Ella estudia <u>amb gran interès</u> . Anna treballa <u>a pesar de la calor</u> . Ell s'informa <u>per Internet</u> . Parla anglés <u>correctament</u> . Has de comportar-te <u>de manera educada</u> . Dibuixa <u>amb molta gràcia</u>	hi
¿PER QUÈ?	CCC causa	Aquell escriptor escriu <u>per satisfacció personal</u> . Celebraran una festa <u>amb motiu del seu aniversari</u> .	hi
¿PER A QUÈ?	CCF finalitat	Jordi estudia <u>per als exàmens</u> .	hi
¿QUANT?	CCQ quantitat	Joan estudia <u>molt</u> .	-----
¿AMB QUÈ?	CCI instrument	Jordi estudia <u>amb llibres de consulta</u> El pintor pinta <u>amb un pinzell</u> . Jo escric <u>amb un bolígraf barat</u> .	hi
¿PER A QUI?	CCD destinatari	Tomàs treballa <u>per al seu cunyat</u> .	hi
¿AMB QUI?	CCCOM companyia	Ella vindrà <u>amb mi</u> .	hi

L'oració composta

L'oració composta la integren diverses estructures Subj-Pred que es combinen de diferents maneres.

- **Segons la manera com estan unides** poden ser:

sense nexes(iuxtaposades)	amb nexes
Ex: Carme para la taula, els seus germans escuren.	Ex: Carme para la taula i els seus germans escuren.

- **Segons el tipus de relació establida entre elles**, poden ser:

Coordinades (són d'un mateix nivell i porten nexes)(*)	Subordinades (una depèn de l'altra que anomenem principal, o d'un element a què complementen(substantiu, adjectiu, verb...) i solen unir-se amb un nexes.
Ex: Ferran vingué cansat i es va gitar de seguida. Viu a Picassent, però treballa a València.	Ex: Encén el llum perquè no veig res. Tot i que no m'han invitat, aniré a la festa.

1

L'oració composta. La coordinació

La coordinació. Oracions coordinades.

Copulatives	Indiquen suma o unió entre els significats de les dues oracions. Ex: Tinc quatre germans i sóc la menor d'ells.
Disjuntives	Ofereixen la possibilitat d'elegir entre dues o més realitats distintes o entre dues variants d'una realitat. Una alternativa exclou l'altra. Ex: ¿T'espere o me'n vaig?
Adversatives	Expressen un contrast o una oposició entre els significats de les oracions. Ex: És major que jo però aparenta menys edat.

	No sols és culta, sinó que és simpàtica i bonica.
Distributives	Ofereixen la possibilitat del fer alternativament dues o accions. No són, per tant, opcions excloents. Ex: Tan prompte està trist, com està content.
Explicatives	Una de les dues explica o intenta aclarir més bé (reformula) el significat de l'altra. Ex: Anna té tres anys; és a dir , és la menor de les seues germanes.

2

L'oració composta. La subordinació

La subordinació. Oracions subordinades substantives.

Substantives	Exerceixen funcions pròpies d'un substantiu o SN i, per tant, poden ser substituïdes per aquests. Sempre es poden substituir per "açò", "això", "allò" Ex: ¿T'apeteix <u>que prenguem un café</u> ? (=un café)(això) Em preguntà <u>si sabia l'hora</u> . (=l'hora)(això) M'agrada <u>que vingues</u> (açò) Em digué <u>que vindria</u> (això) Dubte <u>si serà veritat</u> (això) No volgué <u>venir</u> .(això) M'agrada <u>menjar</u> paella. Víctor em preguntà <u>si en volia més</u> .(això) Dubte de <u>si vindrà a classe hui</u> .(d'això)
---------------------	---

La subordinació. Oracions subordinades adjectives

Adjectives o de relatiu	Van introduïdes per un pronom relatiu i exerceixen les funcions pròpies de l'adjectiu. Fan la funció de CN. Ex: Adela és una xica <u>que resulta encantadora</u> (=encantadora) Els alumnes <u>que estudien</u> aproven(=estudiosos) Les begudes <u>que tenen alcohol</u> són perjudicials (=alcohòliques) El llibre <u>que em prestares</u> ja l'he llegit(=prestat) Els ganivets <u>que esmolàreu</u> no tallen (=esmolats) Les oracions de relatiu amb antecedent es poden definir en especificatives , si restringeixen, concreten, delimiten, l'extensió de l'antecedent, o explicatives , que van entre comes i no aporten informació bàsica sobre l'antecedent.
--------------------------------	---

	<p>Ex: El cine <u>que està en la plaça</u> estrena film demà. (especificativa)</p> <p>La roba <u>que estiga bruta</u>, posa-la a la llavadora. (especificadora)</p> <p>El cine, <u>que està en la plaça</u>, estrena film demà. (explicativa)</p> <p>L'actriu, <u>que era molt bona</u>, isqué en el film. (explicativa)</p>
--	--

La subordinació. Oracions subordinades adverbials.

<p>Adverbials o circumstancials</p>	<p>Fan les mateixes funcions que els adverbis i hi poden ser substituïdes.</p> <p>Ex: Anàrem <u>on ens havíeu dit</u>. (allí, allà) Aniré a París <u>quan acabe els estudis</u> (aleshores) Marta buceja <u>com li han explicat</u> (així) Treballa <u>tant quan pot</u> (molt)</p> <p>Les circumstancials no adverbials. No equivalen a adverbis ni s'hi poden substituir.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Causals: Aporten circumstàncies de causa, motiu o raó. Ex: No he arribat a temps <u>perquè se m'ha avariat el cotxe</u>. Estem descansant <u>perquè ja hem acabat el treball</u>. • Finals: Indiquen circumstàncies de finalitat. Ex: Hem quedat <u>per a anar a l'òpera</u>. Sergi llegeix en veu alta <u>per a entretenir l'avi</u>. Pren poc el sol <u>perquè no et cremes</u>. Aniré a casa vostra <u>perquè conegueu Xavier</u>. • Condicionals: La que porta la conjunció es diu <u>pròtasi</u> i la principal <u>apòdosi</u>. Ex: <u>Si ho haguera sabut</u>, t'ho hauria dit. <u>Si no plou</u>, anirem a jugar. <u>Si el cuides</u>, et regale aquest llibre. <u>Si ens crida Carles</u>, anirem a la festa. • Concessives: Expressen una objecció al que diu l'oració principal. Ex: <u>Tot i que li ho dic una i altra volta</u>, no em fa cas. <u>Encara que dorm poc</u>, no passe son. Les plantes s'han marcit, <u>bé que</u> les regue prou.
---	--

	<p><u>Malgrat que havíem comprat els materials, no vam acabar l'obra.</u></p> <ul style="list-style-type: none">• Comparatives: Estableixen una comparació entre dos termes. Ex: El treball és tan bonic <u>com m'imaginava</u>. L'autobús tardà tan poc <u>com esperàvem</u>. Tinc més problemes <u>que dies té l'any</u>. Treballa tant <u>com pot</u>. Aquesta òpera és millor <u>que la que vérem ahir</u>.• Consecutives: Expressen una conseqüència d'allò que s'ha dit abans en l'oració principal. L'únic nexa de les consecutives és la conjunció subordinant QUE. Ex: És una botiga tan barata <u>que tots hi compren</u>. Conta acudits tan vells <u>que ningú se'n riu</u>.
--	--

